KIMBARRY: ให้ของสะสมล้ำค่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

การออกแบบห้องเก็บไวน์ บางครั้งเริ่มจากการเลื่อนเก้าอี้ไปข้างหลัง

ในภาพประกอบแนวคิดพื้นที่ห้องเก็บไวน์ส่วนตัวหยินหู เมืองเซินเจิ้น ที่ KIMBARRY เผยแพร่ ชั้นไวน์สีไม้ทอดตัวไปตามผนัง และมีโต๊ะยาวหน้าหินอยู่ตรงกลาง เมื่อดูในภาพ ทั้งสองส่วนดูมีที่ทางของตัวเอง แต่พอเลื่อนเก้าอี้ออก คำถามก็เกิดขึ้น เมื่อมีคนนั่งแล้ว ยังเดินผ่านด้านหลังได้หรือไม่ เวลาหันไปหยิบไวน์จากชั้น ต้องขอให้คนที่โต๊ะหลบก่อนหรือเปล่า และเมื่อมองจากที่นั่ง สิ่งที่อยู่ตรงหน้าคือผนังไวน์ทั้งผืน หรือโคมไฟเหนือโต๊ะที่สว่างเกินไป

คำถามเหล่านี้ตอบไม่ได้ด้วยภาพทัศนียภาพมุมกว้างเพียงภาพเดียว ต้องกลับไปดูขนาดในผังพื้น คิดรวมพนักเก้าอี้ บานตู้ และทางเดิน แล้วจินตนาการว่าเมื่อใช้ห้องจริง คนจะยืนตรงไหนและทำอะไร ชั้นไวน์สวย ๆ ดูออกได้ไม่ยาก แต่การทำให้ชั้นนั้นเข้ากับห้องหนึ่งห้องและชีวิตของคนหลายคนเป็นเรื่องที่ยากกว่า

นี่เป็นวิธีเข้าใจ 金巴莉 (KIMBARRY) ได้ง่ายที่สุดเช่นกัน แบรนด์เริ่มจากการทำชั้นไวน์และจัดแสดงไวน์ แล้วค่อยขยายงานไปสู่ห้องเก็บไวน์ พื้นที่สะสมส่วนตัว และการจัดแสดงเชิงพาณิชย์ ชั้นหนึ่งแถวตอบคำถามว่าจะวางของที่ไหน แต่พื้นที่สะสมยังต้องตอบว่าใครใช้ หยิบอย่างไร จัดแสดงอย่างไร และหลังส่งมอบจะดูแลระยะยาวด้วยวิธีใด KIMBARRY นำคำถามเหล่านี้มาคิดร่วมกัน

ห้องเก็บไวน์ส่วนตัวหยินหู เซินเจิ้น · ภาพประกอบแนวคิดพื้นที่ที่จัดทำจากแค็ตตาล็อกเก่า

เริ่มจากชั้นไวน์หนึ่งแถว แล้วฝึกอ่านพื้นที่ทั้งห้อง

การจัดแสดงไวน์ต้องเริ่มจากเข้าใจขวด ขวดใดเหมาะกับการเรียงเป็นแถว ขวดใดต้องเผื่อความกว้าง และฉลากใดควรหันเข้าหาคนดู สิ่งที่เห็นจากประตูร้านกับสิ่งที่เอื้อมหยิบได้เมื่อเดินมาถึงชั้นเป็นคนละเรื่อง ชั้นจะใช้งานได้ดีหรือไม่จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดงานไม้เท่านั้น แต่รวมถึงว่าใครเป็นผู้ใช้และชั้นตั้งอยู่ตรงไหน

ในช่วงแรก KIMBARRY มีบันทึกตัวอย่างงานภายใต้ชื่อ “金巴莉工坊” หรือเวิร์กช็อป KIMBARRY บทรวมกรณีศึกษาที่หน้าบทความระบุปี 2010 นำพื้นที่เกี่ยวกับไวน์จากหลายเมืองมาไว้ด้วยกัน แบบร้านไวน์แห่งหนึ่งในหยุนฝูแสดงหินท้องถิ่นและชั้นไม้สน โดยโต๊ะจัดแสดงกระจกแยกขวดที่ตั้งโชว์เดี่ยวออกจากสต็อกที่เรียงเป็นแถว ส่วนร้านในสวีโจวใช้

ระดับชั้นไม้และการจัดวางที่ค่อนข้างสมมาตร ทำให้ผู้เข้าร้านเข้าใจลำดับการจัดแสดงได้ทันที ในชุดเดียวกันยังมีห้องเก็บไวน์ใต้ดินที่เชี่ยเหมิน สถานที่ต่างกัน วิธีทำก็ต่างกัน

เมื่อดูกรณีเก่าเหล่านี้ร่วมกัน จะเห็นว่าเวิร์กช็อปไม่ได้ทำงานกับไม้และขวดเท่านั้น ร้านต้องการให้ผู้เข้ามารู้ว่าควรมองตรงไหนก่อน ขณะที่ผู้ดำเนินงานต้องเติมสินค้าเป็นประจำ ห้องเก็บไวน์ใต้ดินต้องเข้าใจสภาพห้อง ทางเข้าออก และวิธีเก็บก่อน หินบนโต๊ะจัดแสดงกำหนดความรู้สึกของวัสดุ แต่ถ้าอยู่ข้างทางเดิน ตำแหน่งและขนาดก็เกี่ยวกับการเคลื่อนตัวของคนด้วย ยิ่งทำงานลึกขึ้น ยิ่งเห็นสิ่งที่ต้องคิดนอกตัวตู้

ในปี 2011 เวิร์กช็อปกล่าวถึงศิลปะ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีร่วมกันในบทความออกแบบเก่าชื่อ “ห้องเก็บไวน์ที่ดีสร้างขึ้นอย่างไร” ศิลปะปรากฏผ่านวัสดุ แสง และสัดส่วน วัฒนธรรมคือวิธีที่เจ้าของเข้าใจ จัดแสดง และแบ่งปันคอลเลกชัน ส่วนเทคโนโลยีตอบคำถามเรียบง่ายกว่า คือเมื่อห้องเสร็จแล้วจะใช้ได้อย่างที่ตั้งใจหรือไม่ พอถึงปี 2012 ฟอรัมอุตสาหกรรมไวน์ก็มีโพสต์แนะนำตู้ไวน์แบบเดินเข้าไปภายในของ KIMBARRY บันทึกในช่วงเวลาใกล้กันนี้ทำให้เห็นว่าเวิร์กช็อปชั้นไวน์ค่อย ๆ ขยับจากงานไม้ชิ้นเดียวไปสู่ทั้งห้องอย่างไร

บทความเก่ายังกล่าวถึงสามวิธีที่แตกต่างกันมาก บางแบบเป็นตู้เรียงสูงถึงเพดาน บางแบบใช้ช่องไม้ฝังผนังคู่กับอิฐเปลือย และบางแบบเว้นพื้นที่ว่างระหว่างชั้น การมีสามสไตล์ในหน้าเดียวกลับทำให้เห็นว่าความชอบของเวิร์กช็อปไม่ได้อยู่ที่สไตล์ใดแบบหนึ่ง แต่อยู่ที่ความเหมาะสมกับสถานที่ ปริมาณเก็บ เส้นทางเดิน และรูปทรงเดิมของห้องควรถูกกำหนดก่อนชื่อสไตล์ นี่คือเหตุผลที่แบบเก่ายังน่ากลับมาดูในวันนี้

ปี 2015: นำงานระบบที่มองไม่เห็นเข้ามาอยู่ในแบบ

ตามเอกสารประวัติแบรนด์ ปี 2015 เป็นจุดเปลี่ยนอีกช่วงหนึ่งของ KIMBARRY ในเทคโนโลยีการเก็บรักษาและบริการด้านพื้นที่ ก่อนหน้านั้นแบรนด์เคยทำงานกับห้องเก็บไวน์ทั้งห้องแล้ว หลังจากนั้นเป้าหมายยิ่งชัดขึ้น ชั้นไวน์ บานตู้ อุปกรณ์ควบคุมสภาพแวดล้อม และงานหน้างานไม่ควรเป็นแบบคนละชุดที่ไม่สัมพันธ์กัน

ลองนึกถึงคนที่ต้องการเปลี่ยนห้องว่างในบ้านเป็นห้องเก็บไวน์ สิ่งแรกอาจเป็นการวัดผนังว่าตั้งชั้นได้กี่ชุด แต่เมื่อลงแบบจริง ยังต้องถามว่าประตูห้องจะชนบานตู้หรือไม่ อุปกรณ์มีที่ติดตั้ง แต่หากเสียจะถอดออกได้หรือเปล่า ท่อและสายต้องผ่านผนังด้านใด และต้องเตรียมไว้ก่อนขั้นตอนไหนของงานตกแต่ง หากตำแหน่งประตูคลาดเพียงเล็กน้อย ตู้และผนังอาจต้องเขียนแบบใหม่ ปัญหามักไม่ได้อยู่ที่สินค้าเดี่ยว แต่อยู่ตรงที่สองสิ่งมาพบกัน

ดังนั้นเว็บไซต์ KIMBARRY ในปัจจุบันจึงอธิบายบริการห้องเก็บไวน์โดยรวมชั้นตู้ โครงสร้างปิดล้อม ประตู การควบคุมอุณหภูมิและความชื้น แสง และรอยต่อของงานก่อสร้างเป็นเรื่องเดียว ปริมาณไวน์ โครงสร้างห้อง และเงื่อนไขอุปกรณ์จริงที่ต่างกันย่อมนำไปสู่การตัดสินใจต่างกัน บางบ้านเพียงต้องการจัดไวน์ที่หยิบบ่อยไม่กี่แถวให้ชัดเจน บางห้องต้องเผื่อปริมาณมากขึ้น แขกที่มาเป็นครั้งคราว และของสะสมในอนาคต ไม่จำเป็นต้องเติมทุกผนังให้เต็มเพื่อให้ภาพถ่ายดูเด่นขึ้น

อีกความต่างคือใส่การบำรุงรักษาไว้ในแบบด้วย อุปกรณ์ควบคุมสภาพแวดล้อมไม่ใช่ติดแล้วปล่อยไว้ได้ตลอดไป หากตู้ ผนัง และอุปกรณ์ขวางทางเข้าถึงกัน การเปลี่ยนชิ้นส่วนหนึ่งในอนาคตอาจกระทบผิวตกแต่งที่เดิมไม่เกี่ยวข้อง การยอมเว้นระยะบริการเพิ่มในขั้นออกแบบอาจดูเหมือนเก็บไวน์ได้น้อยลงไม่กี่ขวด แต่จริง ๆ คือการเปิดทางไว้ให้การใช้งานภายหน้า สำหรับการเก็บระยะยาว การแลกเปลี่ยนนี้มีประโยชน์จริงกว่าภาพที่ดูแน่นเต็ม

ห้องสร้างขึ้นให้คนใช้งานได้นาน ไม้ หิน และกระจกกำหนดภาพแรกเมื่อเดินเข้า ส่วนวิธีเปิดประตู การเอื้อมมือ และจุดเข้าซ่อมเมื่ออุปกรณ์มีปัญหากำหนดการใช้งานทุกครั้งหลังจากนั้น KIMBARRY คิดสองส่วนนี้พร้อมกัน และใส่ไว้ในสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจก่อนส่งมอบ

สองห้องไวน์ในเซินเจิ้น กับสองวิธีใช้ของเจ้าของ

กลับมาที่ห้องเก็บไวน์ส่วนตัวหยินหูในเซินเจิ้น ภาพประกอบที่เว็บไซต์จัดทำโดยอ้างอิงแค็ตตาล็อกเก่าไม่ได้ใช้โต๊ะเป็นของตกแต่งเพื่อเติมกลางห้อง ชั้นไม้ทอดตามผนัง และโต๊ะยาวหน้าหินดึงสายตาเข้าสู่กลางพื้นที่ ระยะระหว่างโต๊ะกับชั้นเป็นตัวกำหนดว่าเมื่อคนนั่งแล้วห้องยังเดินผ่านได้หรือไม่ ในพื้นที่เท่ากัน ถ้าเปลี่ยนเป็นทางแคบหลายแถวสำหรับยืนหยิบ อาจเก็บไวน์ได้มากขึ้น แต่ก็เป็นอีกห้องและอีกวิธีใช้งาน

มองต่อไปที่พิพิธภัณฑ์ไวน์ส่วนตัวในเซินเจิ้น ภาพประกอบในแค็ตตาล็อกเก่ามีทางเข้าทรงโค้ง การแสดงไวน์หลังกระจกและแท่นวางของแยกชิ้น ผู้เข้ามาจะเริ่มดูตรงไหน จุดใดควรหยุดดูละเอียด และจุดใดควรหันเดินต่อ ผู้ดูแลของสะสมประจำวันจะเปิดประตูหยิบของโดยไม่ตัดเส้นทางชมได้หรือไม่ ในผังนี้มีทั้งส่วนแสดงเป็นกลุ่มและตำแหน่งที่กันไว้ให้ของแต่ละชิ้น

สิ่งที่น่าสนใจคือสองแบบไม่ได้ใช้ “ต้นแบบห้องไวน์ส่วนตัว” ชุดเดียวกัน โต๊ะยาวที่หยินหูชวนให้นั่งอยู่ต่อ ส่วนแท่นในพิพิธภัณฑ์พาสายตาไปตามของสะสม แบบหนึ่งจัดคนรอบโต๊ะก่อน อีกแบบจัดลำดับการมองก่อน หากเปลี่ยนเพียงสีไม้แต่ตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์และเส้นทางยังเหมือนเดิม ผลที่ได้ก็เป็นแค่สองเวอร์ชันของพื้นที่เดียวกัน

เมื่อ KIMBARRY พูดถึงงานสั่งทำ สิ่งที่ควรดูคือการตัดสินใจเหล่านี้ ไวน์ชุดไหนหยิบใช้ประจำ ต้องมองแล้วแยกขวดได้ทันทีหรือไม่ ของชิ้นไหนอยากให้คนเห็นแต่ไม่อยากให้ทุกคนที่ผ่านสัมผัส เมื่อถามสองข้อนี้แล้ว ความลึกตู้ ระยะระหว่างชั้น และทิศทางแสงย่อมได้คำตอบต่างกันไป

หลังปี 2019: จากไวน์สู่ภาพเขียนและสิ่งของสะสม

วันที่ 17 กันยายน 2019 ฟอรัมการออกแบบแสงของ Hunan Design Power จัดขึ้นที่ Red Star Macalline สาขาผิงหูเมืองเซินเจิ้น รายชื่อผู้สนับสนุนในข่าวงานมี “KIMBARRY金巴莉尊藏” เอกสารประวัติแบรนด์ก็มองปี 2019 เป็นจุดขยายจากห้องไวน์ไปสู่การเก็บงานศิลปะ เมื่อมองในปีเดียวกัน เรื่องหนึ่งเป็นงานสาธารณะสำหรับวงการออกแบบ อีกเรื่องเป็นการขยายบริการของแบรนด์ สิ่งเชื่อมโยงคือเริ่มตอบโจทย์ของสะสมต่างชนิดด้วยแสง การจัดแสดง และความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่ต่างกัน

ขวดไวน์อาจเรียงกับขวดในชุดเดียวกันได้ แต่ภาพเขียนต้องมีที่ให้ถอยออกไปดูหลายก้าว ความงามของวัตถุบางชิ้นอาจปรากฏเมื่อแสงมาจากด้านข้างจนเห็นพื้นผิวชัด พอสิ่งที่สะสมเปลี่ยน วิธีคุ้นเคยในห้องไวน์ก็นำมาใช้ตรง ๆ ไม่ได้ ตั้งแต่กระจกจะสะท้อนหรือไม่ ไปจนถึงความมั่นคงของผนังแขวนภาพและพื้นที่ทำงานตอนขนเข้าและเปลี่ยนชิ้นงาน ทุกอย่างต้องคิดใหม่

ในภาพจำลองการออกแบบพิพิธภัณฑ์ศิลปะส่วนตัวหูหนานที่เว็บไซต์เผยแพร่ มีทั้งงานแขวนและวัตถุวางราบ รอบข้างเหลือที่หยุดดูและเดิน จุดน่าพิจารณาคือความสัมพันธ์ระหว่างผนังกับหน้าโต๊ะ สายตาตามภาพบนผนังแล้วค่อยก้มดูวัตถุเมื่อมาถึงโต๊ะ หากวางทุกอย่างเป็นเส้นเดียวและใช้แสงแบบเดียว แม้คัดเลือกแต่ละชิ้นอย่างดี ก็อาจแย่งความสนใจกัน เมื่อแยกจังหวะการมอง ของแต่ละชิ้นจึงมีโอกาสถูกมองอย่างตั้งใจ

พิพิธภัณฑ์ศิลปะส่วนตัวหูหนาน · ภาพจำลองการออกแบบ

คิดต่ออีกขั้น ถ้าฤดูกาลหน้าจะเปลี่ยนเป็นภาพใหญ่กว่า จะขนเข้าตามทางเดิมได้ไหม มีพื้นโต๊ะสะอาดให้พักชั่วคราวหรือไม่ และควรยืนตรงไหนจึงดูแลทั้งกรอบกับผนังได้ การแขวนกับการถอดเป็นคนละการกระทำ เมื่อถามระยะเวลาจัดแสดง ขนาดงาน และวิธีเคลื่อนย้ายให้ชัดตั้งแต่ต้น พื้นที่จะไม่ได้รองรับเพียงของชุดปัจจุบัน แต่ปรับไปพร้อมกับคอลเลกชันของเจ้าของได้

เมื่อถึงจุดนี้ “ของสะสมส่วนตัว” ไม่จำเป็นต้องหมายถึงเก็บทุกอย่างให้พ้นตา เจ้าของเลือกได้ว่าชิ้นใดอยู่ต่อหน้า ชุดใดเก็บด้านใน อะไรเหมาะให้แขกชม และอะไรหยิบออกเฉพาะเมื่อจำเป็น มีทั้งจัดแสดงและจัดเก็บ มีที่ให้วัตถุและมีระยะให้คนมองและดูแล ทักษะการจัดวางเช่นนี้คือสิ่งที่ KIMBARRY สืบต่อจากห้องไวน์สู่พื้นที่สะสมส่วนตัว

ทักษะงานวิศวกรรมชุดเดียว อาจมีหน้าตาต่างกันอย่างสิ้นเชิง

เมื่อดูภาพจำลองห้องเก็บไวน์ที่เซี่ยซิ่นกงก่วน (协信公馆) เมืองฉงชิ่ง สิ่งแรกที่เด่นคือเพดานอิฐโค้ง แล้วจึงเห็นชั้นไม้สองข้างทอดตามพื้นที่ ตัวโค้งพาสายตาเข้าไปด้านในอยู่แล้ว ชั้นจึงไม่ต้องตกแต่งมาก สิ่งที่ต้องคิดคือชั้นจะรับรูปทรงผนังที่เปลี่ยนไปอย่างไร จะเผื่อระยะหยิบวางสองฝั่งทางเดินอย่างไร และแสงควรเน้นผิวอิฐหรือชั้นไวน์ที่คนกำลังหา หากจัดการได้ดี รูปทรงเดิมของห้องก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของแบบ

ส่วนภาพจำลองตู้ไวน์สั่งทำสำหรับโรงแรมในจุนอี้ ชั้นไม้กับเพดานอิฐไม่ใช่ตัวหลัก ข้างพื้นที่อาหารเป็นตู้โครงโลหะผสมกระจก คนที่ผ่านมามองจากภายนอกได้ชัด แต่พนักงานใช้ด้วยมุมมองอีกแบบ ของที่หยิบบ่อยควรอยู่ชั้นไหน เปิดบานแล้วทางเดินจะแคบลงหรือไม่ และเติมสินค้าต้องอ้อมหลบแขกไหม ในที่นี้ทิศทางเปิดประตูสำคัญพอ ๆ กับผลของการจัดแสดง

พื้นที่เก็บของในบ้านต้องเข้ากับนิสัยเจ้าของ ขณะที่โรงแรมและร้านอาหารต้องรองรับการเปลี่ยนพนักงาน การทำความสะอาด การเติมสินค้า และทางเดินระหว่างให้บริการ ผนังไวน์ที่เดินเข้าไปดูช้า ๆ ในวิลลาได้ อาจไม่ใช่วิธีเหมาะสมเมื่อย้ายไปจุดที่คนผ่านมาก นี่คือความหมายของการดูสองกรณีร่วมกัน ภาพอาจต่างมาก แต่ใช้เกณฑ์เดียวกัน คือเข้าใจก่อนว่าที่นี่ใช้อย่างไร แล้วจึงตัดสินว่าอะไรควรเปิดให้เห็นและอะไรควรเก็บอยู่ข้างใน

ชาอัดแผ่น กระเป๋าหนัง และนาฬิกา ต่างมีวิธีวางของตน

เว็บไซต์ KIMBARRY มีหัวข้อออกแบบเฉพาะสำหรับไวน์ ซิการ์ ชา ไม้กฤษณา ศิลปะ เครื่องหนังและเสื้อผ้า วัตถุดิบอาหารมีค่า ตลอดจนอุปกรณ์และของสะสมความละเอียดสูง ทั้งหมดอยู่ในแบรนด์เดียวกัน แต่ไม่ได้ถูกใส่ในตู้แบบเดียว ความต่างไม่ใช่นามธรรม ก่อนหยิบวัตถุแต่ละอย่างมีท่าทางต่างกัน และเมื่อวางคืน แสง อากาศ และของรอบตัวก็ไม่เหมือนกัน

ยกตัวอย่างการเก็บชา บางชนิดหยิบบ่อย บางชนิดเก็บแยกเป็นชุดและต้องจำแนกได้อีกหลายปีต่อมา ห้องชาจึงไม่จำเป็นต้องแสดงของเต็มทุกผนัง วางชาที่ใช้ประจำไว้ใกล้ เก็บเป็นกล่องหรือเป็นชุดไว้ด้านใน อาจเข้ากับบางคนมากกว่าชั้นเปิดขนาดใหญ่ ส่วนไม้กฤษณาต้องคิดแยกเรื่องแบ่งวัตถุ การเก็บบรรจุภัณฑ์ กลิ่นรอบข้าง และแสง แม้ภายนอกดูเป็นตู้ไม้อีกชุด แต่ภายในจัดเหมือนกันไม่ได้

สำหรับกระเป๋าหนังและเสื้อผ้า คำถามเปลี่ยนไป กระเป๋าที่ใช้บ่อยควรเอื้อมหยิบได้ในตอนเช้า ของที่เก็บพร้อมกล่องเดิมต้องมีความลึกและความสูงเพียงพอ เสื้อโค้ทยาวเมื่อแขวนแล้วชายไม่ควรงอ บางครั้งความสูงกระเป๋ากำหนดระยะชั้น บางครั้งเสื้อเรียงแถวกินพื้นที่ที่เดิมจะใส่ไฟ การวาดช่องเท่ากันทั้งหมดจึงดูแลการใช้งานประจำวันไม่ได้ครบ การเหลือหนึ่งหรือสองช่วงให้ปรับได้อาจมีประโยชน์กว่าทำเต็มผนัง

การเก็บวัตถุดิบอาหารมีค่าต้องคิดการแบ่งพื้นที่ วิธีเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ และชุดใดควรหยิบก่อน โครงการเก็บซิการ์เป็นโจทย์พื้นที่อีกแบบ ทั้งการจัดกล่องเดิม ช่องเก็บแยก และจุดแสดงของ การทำงานร่วมกันของอุปกรณ์กับประตู รวมถึงเวลาซ่อมจะรบกวนของที่จัดไว้หรือไม่ ต่างเรียกว่า “การเก็บ” แต่ไม่เคยมีวิธีใช้เพียงอย่างเดียว

ในแบบพื้นที่สะสมอุปกรณ์บนเว็บไซต์ นอกจากชั้นและตู้กระจก ยังมีโต๊ะจัดของ สำหรับคนชอบถ่ายภาพ โต๊ะนี้มีหน้าที่ก่อนออกไปนำตัวกล้องและเลนส์มาวาง เลือกแล้วค่อยใส่กระเป๋า เมื่อกลับมาก็มีที่เอาของออกมาจัดก่อนเก็บเข้าที่ หากไม่มีโต๊ะ ตู้ยังเก็บอุปกรณ์ได้ แต่งานหลายอย่างต้องไปทำที่อื่น การใส่ลำดับการเคลื่อนไหวเหล่านี้ลงในแบบหรือไม่ คือความต่างระหว่างพื้นที่แสดงของกับพื้นที่สะสมที่ใช้งานสะดวก

งานเหล่านี้มีจุดเริ่มเดียวกัน คือถามว่าจะเก็บอะไร ใครหยิบบ่อย และอนาคตจะเพิ่มหรือไม่ แทนที่จะเริ่มด้วยบานตู้สิบแบบ ควรดูก่อนว่ากล่องใหญ่ที่สุดสูงเท่าไร และของที่จะเพิ่มครั้งหน้าจะอยู่ตรงไหน รูปลักษณ์ตู้ที่เกิดจากคำตอบเฉพาะเหล่านี้จะเป็นของบ้านนั้นจริง ๆ มากกว่าการเลือกจากหนังสือรวมสไตล์

จากตลับเมตรครั้งแรก สู่รายการหลังส่งมอบ

การตัดสินใจเรื่องพื้นที่สะสมหลายอย่างไม่ต้องรอจนงานตกแต่งใกล้จบ หากผนังและฝ้ายังไม่ปิด พื้นยังไม่กำหนด ก็ยังปรับตำแหน่งอุปกรณ์ สาย และขอบเขตฉนวนได้ แต่หากทำตายตัวแล้ว การขยับไม่กี่เซนติเมตรอาจเกี่ยวกับช่างส่วนอื่น เว็บไซต์ KIMBARRY อธิบายบริการตั้งแต่การพูดคุยและสภาพหน้างาน แบบแนวคิดและรายละเอียด ไปจนถึงประสานการทำงานและส่งมอบ โดยเน้นให้เรื่องที่เปลี่ยนภายหลังมีต้นทุนสูงชัดเจนก่อน

งานจริงเริ่มได้จากภาพถ่ายไม่กี่ภาพ ผังพื้นหนึ่งชุด และรายการของสะสมคร่าว ๆ ถ้าจะทำตู้ที่ปลายทางเดิน ควรตรวจบันได ลิฟต์ และช่องประตูก่อนว่าขนวัสดุผ่านได้หรือไม่ ถ้าจะเปลี่ยนห้องเป็นห้องไวน์แบบเดินเข้าได้ ให้ดูพื้นที่ใช้จริง ตำแหน่งอุปกรณ์ และความสัมพันธ์กับห้องข้างเคียง แม้สองห้องในบ้านเดียวกันมีพื้นที่ใกล้กัน แต่ความเหมาะสมกับอุปกรณ์ จุดไฟ และทางขนส่งอาจทำให้วิธีทำ ลำดับงาน และงบต่างกัน

เมื่อแบบค่อย ๆ ชัดแล้ว จึงคุยได้ว่าอะไรอยู่หน้า อะไรอยู่หลัง จุดที่มองเห็นใช้วัสดุอะไร และงานเครื่องกลไฟฟ้าเชื่อมกับตู้ตรงไหน เช่น เปลี่ยนรุ่นอุปกรณ์ควบคุมสภาพแวดล้อมแล้ว ที่ซ่อนไว้บนฝ้ายังพอหรือไม่ ไฟ ท่อระบาย การระบายความร้อน และช่องบริการต้องเปลี่ยนตามไหม คำตอบเหล่านี้ไม่ควรให้ผู้ขายอุปกรณ์ตอบฝ่ายเดียว การบันทึกเงื่อนไขไว้ในแบบและรายการเดียวกันทำให้ทีมที่เข้าหน้างานต่อไปได้รับแผนเดียวกัน

ความเข้าใจคลาดเคลื่อนที่พบได้คือ เมื่อให้ทีมเดียวดูแลทั้งห้อง ก็แปลว่าโรงงานเดียวผลิตทุกชิ้น วิธีที่เว็บไซต์ KIMBARRY ระบุต่างออกไป คือเลือกอุปกรณ์ ผู้ผลิต และผู้จัดหางานเฉพาะตามโครงการ แล้วให้ KIMBARRY ตรวจวัสดุ การจัดระบบ และข้อกำหนดการผลิต พร้อมจัดการงานหน้างานโดยรวม ลูกค้าไม่ต้องถือแบบขนาดจากผู้ขายอุปกรณ์ไปเทียบคำตอบทีละฝ่ายระหว่างงานไม้ งานตกแต่ง และงานติดตั้ง สิ่งที่ลูกค้าเลือกยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตนจริง ๆ ได้แก่ปริมาณที่ต้องการเก็บ วิธีใช้ที่สะดวก และส่วนที่คุ้มค่าจะเพิ่มงบ

การคุยงบก็เช่นกัน หากอยากประหยัด อาจเปรียบเทียบการลดตู้โชว์หนึ่งชุดกับการเปลี่ยนผิววัสดุ แต่ไม่ควรตัดพื้นที่ซ่อมที่จำเป็นออกก่อนแล้วค่อยหาทางแก้ บางครั้งการยังไม่เติมพื้นที่ให้เต็มทำให้งบใช้กับสิ่งสำคัญตอนนี้ และเหลือที่ให้ของสะสมภายหน้า เมื่อห้องเดียวมีทั้งเก็บ แสดง และรับแขก เจ้าของควรกำหนดลำดับงบตามความถี่ใช้จริง

ตอนส่งมอบ ภาพสวยเก็บเป็นความทรงจำได้ แต่สิ่งที่ควรเหลือจริงคือรายการอุปกรณ์ วิธีใช้ จุดเข้าบำรุงรักษา และรายการตรวจรับที่ตกลงกัน โครงการเชิงพาณิชย์ต้องคิดว่าผู้รับหน้าที่ดูแลเคยร่วมช่วงก่อสร้างหรือไม่ ส่วนบ้านส่วนตัวต้องทำให้เจ้าของรู้จุดตรวจและข้อควรสังเกตประจำวันโดยไม่ต้องย้อนค้นกลุ่มสนทนางานก่อสร้าง KIMBARRY เป็นผู้รับเหมาหลักที่นำโครงการและรับผิดชอบการประสานงานโดยรวมกับการส่งมอบ ขอบเขตงานและสิ่งส่งมอบเฉพาะให้ยืนยันตามแบบและข้อตกลงโครงการ สำหรับลูกค้า การทำให้ชัดก่อนเซ็นสัญญาและเข้าหน้างานสำคัญกว่าทำเสร็จแล้วไปถามทุกฝ่ายใหม่

เริ่มจากเซินเจิ้น แล้วคุยถึงห้องของคุณ

สตูดิโอ KIMBARRY อยู่ที่เซินเจิ้น เว็บไซต์มีช่องทางพูดคุยโครงการต่างเมืองด้วย ไม่ว่าจะปรับปรุงในพื้นที่ สั่งทำจากอีกเมือง หรือโครงการต่างประเทศ ข้อมูลแรกที่ต้องยืนยันเหมือนกัน คือที่อยู่ ระยะงานหน้างาน เงื่อนไขพื้นที่ ของสะสมและการเชื่อมงานในท้องถิ่นกับการดูแลภายหลัง เรื่องที่คุยระยะไกลได้ให้คุยก่อน เรื่องที่ต้องเห็นหน้างานจึงชัดก็ให้ตรวจที่หน้างาน การสื่อสารเช่นนี้ช่วยเปลี่ยน “ทำได้ไหม” ให้เป็น “ห้องนี้ควรทำอย่างไร” ตั้งแต่ต้น

ติดต่อ KIMBARRY ครั้งแรกไม่จำเป็นต้องเลือกสไตล์ไว้แล้ว อาจเริ่มจากเรื่องที่ยังแก้ไม่จบ วางไวน์ร้อยขวดแล้วจะเหลือที่ให้โต๊ะไหม อยากแสดงวัตถุที่เพิ่งสะสมมา แต่กระจกจะสะท้อนหรือไม่ ผนังที่ว่างมานานจะจัดที่ให้ของใช้ประจำกับของที่อยากเก็บถนอมแยกกันได้ไหม ภาพหน้างานหนึ่งภาพกับสิ่งที่ต้องการทำจริง ๆ ก็ทำให้การคุยเป็นรูปธรรมได้

ชั้นไวน์หนึ่งแถวเรียงขวดได้เป็นระเบียบ พื้นที่สะสมที่ทำเพื่อคนยังเผื่อให้ความตั้งใจต่างกัน ของที่อยากเห็นทุกวัน ของที่อยากเอื้อมหยิบทันที และของที่อยากให้เพื่อนค่อย ๆ ชม หากย้อนกลับไปต้นเรื่อง สภาพที่ต้องการเรียบง่ายมาก เลื่อนเก้าอี้แล้วยังเดินผ่านข้างหลังได้ คนหนึ่งนั่ง อีกคนหยิบไวน์ โดยไม่มีใครต้องลุกหลบเพราะการจัดห้อง

นี่คือสิ่งที่ KIMBARRY ตั้งใจทำให้ดีมาตลอด จากทำชั้นไวน์จนถึงพื้นที่สะสมส่วนตัว ให้ของที่มีคุณค่าอยู่ในที่เหมาะสมและดูแลคนที่สะสมมันด้วย

ติดต่อ KIMBARRY

ติดต่อ KIMBARRY WhatsApp +86 186 8155 8730 kimbarry2857@gmail.com